

DEO OPTIMO MAXIMO UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUESTIO MEDICO-CHIRURGICA, *

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,

manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis decimâ mensis
Martii, anno Domini M. DCC. LXXIV.

M. Guidone-Andræa GARNIER, in Insulis Guadalupîâ & aliis adjacen-
tibus Consiliario Regis Medico Primario, necnon in iisdem Pharmaco-
pætorum & Nosocomiorum Inspectore, Doctore Medico, Præfide.

An in omni partu, operatio Chirurgica ?

Nè dicatur immundum quod creavit Altissimus.

Natura Veneranda est, (inquit Tertulianus, Lib. de Anim. Cap. 13.) Non
erubescenda. Omnia Munda Mundis, Immunda Immundis.

I.

ORA natalis & ad vitam & ad mortem æqualis est via. (a) Egregiè Seneca: omnes age-
dum (inquit de consol. Ad Polyb.) Mortales circumspice; larga ubique stendi, & assi-
dua materia. Alium quotidianum opus laboriosa egestas vocat: alium ambitio nunquam
quiesca sollicitat: alius divitias quas optaverat, metuit, & voto laborat suo: alium sollici-
tudo, alium labor torquet, alium semper vestibulum obfidens turba: hic habere se do-
let liberos, hic perdidisse, ille nunquam habuisse. Lacrimæ nobis deerunt, antequam cause dolendi. Non
vides qualem vitam nobis rerum natura promiserit, qui priusquam nascentium omen, sœtum esse voluit?
Hoc principio edimur, huic omnis sequentium annorum ordo consentit; sic vitam agimus. Si priscas gen-
tes audiamus, homo est Fortunæ Lusus, Inconstantia Imago, Corruptionis Speculum, tenuis, Um-
bra. (b) Si Senecam interroges, quid est homo? Respondebit: Imbecillum corpus & fragile, ludum, suapte
naturâ cœrme, alienæ opis indigens, ad omnem fortunæ contumeliam projectum, cuiuslibet fœre pa-
bulum, cuiuslibet victima, &c. (c) Si sacros scriptores interrogemus, homo est Esca Vermium, Calami-
tatis Ludibrium, Fumus evanescens. (d) Dolere & pati, rex gentis humanæ stipendium: jugum
commune violentum: poena pro rebellionis ratione. Ideo ut vitam à doloribus aufugiamur, sic ab eâ vi
dolorum ejicimur. (e) Femina Divinitatis opus, Humanitatis honos, Viro nihilominus est infelicio-
r. Femina omnibus virorum afflicta morbis, & præterea sextis dolores & morbos sentit proprios. Femina,
ubi adolevit, sive Virgo, sive Nupta, peculiari donari debet evacuatione quæ per statum vitæ ut
tempus, singulis mensibus prodians, fluxus vocatur menstruus. Hæc periodica Evacuatio verus est
morbus. Signa sunt capitis Dolor, Nausea, Febtis. Menses tentant molimina. Hinc Lassitudines, Cœ-
phalalgia, Torpores, Cardialgia, Nausea, Vomitus, Dyspnœa, viscerum Tensiones, non nisi
sanguinis effluxu fuganda. Nullum pervias à Naturâ dicatas cruori patet iter? Innumera statim se
produunt mala. Hysterici invadunt insultus; sanguis canalibus suis contineri haud potens, huc &
illuc appellit. Modò ad Cerebrum raptus, Comatosos Epilepticosque accersit affectus; modò scissis
Ventriculis, vel Pulmonum vasis, assatim vomitur atque expulitur. Nunc Inductâ Chlorosi, mar-
cescit corpus: nunc idem, superveniente Ictero, tetrâ tingitur flavedine. His obnoxia malis Virgi-
num atque. (f)

(a) Le premier jour de la naissance nous mène au-
tant à la vie qu'à la mort; dit M. Charron, Traité
de la Sagesse, Livre 2. p. 381.

(b) Arist. Sophocl. Plant.

(c) De consol. Ad Martiam.

(d) Isaïas. David.

(e) Vide Thesim diei Martis 28 Novembr. 1741.

(f) M. Ferret, Præfide; & D. Iffex Baccalaur.

(f) D. de Montabourg, in Doctâ Thesi, anno
1732.

2 Auctore M. ANTONIO JOANNE DAVAL, D. M. P. anno 1742.

PARTES genitales mulierum sunt & externæ & internæ. Partes externæ sunt quæ sine sectione, & tantum deductione videri possunt; *V. G. Pudendum*, seu *Vulva*; labra duo, & *Mons Veneris*; *Nympha*, &c. Partes internæ sunt *Vagina Uteri*, quæ est canalis amplius, Intestino *Recto* non multum absumis; sed robustior: ab orificio *Vaginæ* inter *Vesicam*, & *Rectum*, quibus adhaeret, ad *Uterum* extensius. *Uterus* sive *matrix* est pars cava, figura *Piri* aliquomodo compressi, generationi *Fœtis* destinata. *Uterus* ab *Utre* ob cavitatem dictus (quo sensu *Uterum Navis* vocat Tacitus) *matrix* etiam dicitur *Utriculus*, & loci muliebres. Situs *Uteri*, ut jam diximus, est in infimâ parte ini ventris. Pelvis in feminis amplior est: unde nates habent grandiores. Situs autem talis esse debuit, ut distendi *Uterus* pro *fœtis* magnitudine posset, & commodè etiam excludi *Infans*. Deinde in medio locatus est *Uterus*, ad nullum inclinans latus, nisi aliquando dum *Utero* gestat masculum vel femellam; tunc enim dextrum vel sinistrum magis occupare solet, quamquam non semper, Positus verò est inter Intestinum *Rectum* subjacens, & *Vesicam* incumbentem, tanquam inter duo pulvinaria. Quid ergo superbinus, qui inter sterco- & urinam nascitur? *Uteri magnitudo* consideratur in *Longitudine*, *Latitudine*, & *Craffitie*, variantque hæc omnia, pro ratione corporum, ætatis, & Veneris. *Longitudo* in iis, quæ mediæ staturæ sunt, & Venere utuntur, à Pudendo usque ad fundi finem commouitur; est undecim digitorum, fundi verò trium. *Latitudo* fundi duorum aut trium digitorum, quia in non gravidis eadem est latitudo fundi & cervicis. Atque hinc *Amplitudo* faciliè conjici potest. Sed *Virginibus*, parvus est, & *Vesicâ* minor: *Perfœctis* major: quibus tamen Venere abstinent, uti & *Vetulis* satis parvus, sed craffius est. At major in illis quæ sæpè conceperunt, & *Utero* gestarunt: ut manu comprehendì quasi possit, nisi quando jam gravidæ sunt: tum enim magis magisque amplificatur, & cum antè ingravitationem *sacri ossis* initium non superavit fundus, postea ad umbilicum & ultra etiam extenditur, ut tenuibus intestinis incumbat. Craffities *Uteri* eodem modo variat. Nam in *Virginibus* tenuis est substantia, in *Adultioribus* craffior: & quo sæpius mulier Uterum gessit, eo craffior est *Uteri substantia*. Mensibus fluentibus craffescit *Uterus*; & quando instat mensium excretio, tumida & craffa apparet *Uteri substantia*. In gravidis, Galenus, Vesalius, & aliis credunt *Uterum*, quò magis extenditur, eò magis attenuari; sed ocularis experientia refragatur & auctoritas *Sylvii*, *Mundelli*, *Arantii*, *Varoli*, *Platerii*, *Bauhini*, *Laurentii*, &c. Nam à primo conceptu usque ad Partum totius *Uteri fundi substantia* augetur, quatenus in *fœtis* gestatione propter affluentis alimenti copiam, sensum *Uterus* ita dilatatur, ut postremis mensibus dum major alimenti copia ad Uterum confluit, pollicem, vel (ut quidam volunt) duos digitos transversos æquet; & quod mirum; *Uterus* quò magis dilatatur, eò magis etiam incrassatur ejus substantia. D. Henticius de Deventer illud diversis experimentis confirmat, in Cap. 8º. partis 1æ. Observationum adversus D. Mauricæan. Figura *Uteri* aliis rotunda statuitur; aliis *Piriformis*; sed licet ad rotundam accedat, quò capacior sit *Uterus*; tamen sentimus cum Solano & Fallopio fundum *Curcubicula* optime assimilari posse: quia fundus rectò deorsum sensim angustatur. Collum verò *Uteri* canalem oblongum & rotundum representat.

I I I.

ACTIO *Uteri* & usus est attrahere & retinere semen (a) à Pene injectum, ovulum fecundatum, ex Ovatio & Tubâ Fallopiânâ recipere; fœtum per novem ut plurimum menses continere, fovete & nutrire, ac tandem perfectum, vi suâ musculosâ, per os suum & vaginam expellere. Semen in fundum *Uteri* trahitur, retinetur, conservatur & fovetur, unde Conceptus. Etenim *Matrix* instar horti, vel agri semen expicientis, conservantis, & alimentum suppeditantis: ideoque Aristoteli *Naturæ campus* vocatur. *Uteri* culum, *Cervix* sive *canalis Uteri*, Aristoteli aliquando etiam *Matrix* dicitur, & *Uteri osium*; Fallopio *Sinus Pudoris*. Estque canalis oblongus, Penem recipiens instar *Vaginæ*; unde *Vagina* dicitur. In *Virginibus* adest membrana *Hymen* dicta, modò circularis, modò lunata, modò aliâ ratione constituta, Vaginam coarctans; atque in Puellis parvis semper præsens: in quibus exiguum habet aperturam ad Vaginam; in adultis verò plerumque majorem. In Coitu primo, nisi forè jam antea lassa, laceratur, sanguinemque sæpè fundit. *Caruncule Myrthi-formes* ex *Hymenis* laceratione oriuntur, & nunc duæ, tres, nunc quatuor, eo ipso loco observantur, ubi olim *Hymen* erat; desuntque in Infantibus. *Hymen* Græcis *ὑμην*, *Claustrum Virginalis* alis appellatur; item *Flos Virginitatis*: quia, cum adest, *Virginitatis* nota est. An verò detur aliqua *Virginitatis* nota, dubium esse non debet.

(a) Intelligimus per semen; quod alii vocant *seminis curam*. Illa est solum & verum semen: non hæc pars alba, glutinosa, quæ tantum est seminis involucreum.

Experiuntur enim omnes, qui Virgines uxores ducunt, ob stare aliquid, quominus absque magna vi & impetu *Virga* intrudatur. Unde Terentius ait, primam Coitionem esse acerrimam. Et hæc cum sit, ut plurimum cum magno dolore sanguis egreditur, paucior vel copiosior; quem etiam sanguinem *Florem Virginitatis* vocant. Nam ob dilatationem angustioris colli, & lacerationem *Hymenis*, omnes Virgines primo coitu dolorem & sanguinis profluxum habent. Juvenculæ quidem illum majorem, hunc minorem, ob *Hymenis* siccitatem & valotum exilitatem: at adultiores verò menstruaque expertæ, illum minorem, hunc majorem, ob causas contrarias. Si verò menstrue fluant, aut paulo antè fluxerint, ob partium relaxationem facile *Penis* intronititur, undè paucus aut nullus dolor; paucus etiam aut nullus sanguinis profluxus. Ideòque tum temporis non instituendæ sunt Nuptiæ, ne *Virginias* Sponsæ, suspecto sponso reddatur. Ubi finis colli *Uteri*, occurrit ultima & extrema pars *Uteri*, muliebres *Pudendum*; vel orificium exterius, seu Cervicis *Uteri* os *Labia*, *Mons Veneris*, *Pili Pubis*, *Nympha* aliaque partes quæ *Vulvam* concomitantur; hæc omnes, inquam, partes ad generationem interserviunt. Nil in vanum creavit *Omnipotens*. Loquamur nunc de causis & de signis Conceptionis. Mulier Conceptionis capax illa, cujus corporis partes tam internæ quàm externæ, tam solidæ quàm fluidæ rectam habent conformationem. Puella cujus *Mammæ* turgent; &, ut dicam, motum habent *peristalticum*; cujus *Mons Veneris* Pilis ornat; cujus denique *Uterus* Fluxum habet periodicum; illa Conceptionis capax. Fluxus periodicus Pubertatis præcipuum est signum. *Flores* appellatur fluxus ille, quia fructus prænuunt. Menstruus sanguis inservit ad Infantis nutritionem antè & post Partum. Immediata Conceptionis causa est receptio seminis in *Uteri* fundo. Non unum Conceptionis signum; nam paulo post Conceptum, *Lassitudines* spontaneæ, *Nauseæ*, *Singultus*, & aliquando *Diarrhæa*, tandem Mensium suppressio feminas cruciantur; sique omnes earum functiones perturbat Conceptus.

I V.

CONCEPTUS, ut jam diximus, est seminis comprehensio in mulieris *Utero*, ejusque retentio. Galenus (lib. 1°. de sem.) Dicit, esse motum contractionis *Uteri*, dum semen in seipsum ejaculatum amplectitur, veluti manu quâdam avidissimè. De modo quo fit Conceptio, fides habenda Illustrissimo Naturæ contemplatori Antonio Leewenhock. Observavit, in Ranis masculis super semellas insidentibus, quod ovis harum communicaverint animalcula, quorum incomprehensibilem numerum in testiculis dissectis etiam invenit, ut & alia huc facientia, quæ ibi videantur, ita ut Vit ille cuiusvis non dubitaverit animi sui sensa exprimere, quod sibi videatur ex solo masculi semine fructum prodire; feminam verò, instar Naturæ agri, fructum tantum Fovere, alere, atque augere. Graviditatis signa, præsertim initio, maximè sunt incerta. Fluxus periodicus retentus, Vomitus, Mammarum ac Abdominis inflatio, &c. Symptomata sunt communia & Poellis, & Gravidis. Solus *Tactus* (inquit de Deventer in observationibus, lib. 1°. Cap. 15°.) Graviditatis certa dat signa. Solus etiam *Tactus* veros demonstrat Partus dolores. Ignarus, Colicam v. g. verum esse Partus dolorem dicit: sed hoc modo non dijudicat Doctus. Antè septimum mensem veri dolores raro eveniunt. Medicamenta vel Emollientia vel Carniativa falsos sedant dolores; sed veros augent. Paucis diebus antè Partum *Abdomen* paululum minuitur; factus enim in perpendiculari *Utero* bene positus, tunc in *Pelvis* cavitatem decidit; undè cum spatium, quod in *Abdominis* capacitate occupabat, vacuum sit, mulieris *Abdominis* crassitudo minui debet: & Felicis Partus illud est signum. Situs Partus in *Utero* mensibus primis & mediis varius est, & prorsus incertus: mensibus ultimis, præterquam sedens quasi percipitur, Capite & Collo inclinato; genibus versus genas, & calcaneis ad Nates retractis. Manus ejus ut plurimum sunt demissæ; & pedes quasi amplectuntur. Brevi antè Partum, plerumque ita se vertit, ut caput probatè deorsum ad os *Uteri*; Nates verò & Pedes fursim erigat. Cum Partus accedit tempus, præcuti sunt Renum dolores, Umbilicum, Inguina, & Uterum complectuntur. Dolores illi non sunt continui; *Accessus* habent. A falsis doloribus faciliè distinguuntur tactu: initio enim sese aperit *Uterus*. Si dolores sint falsi, *Uteri* orificium constringitur, tempore taurum *Accessus*; sin autem veri sunt, amplius dilatabit orificium, & se se laxabit, vi quæ deprimit dolores, & factus exitum præparat. Sed quid sit Partus? nunc videamus. Partus est Factus perfecti, par Vaginam ex *Utero*; tuptis membranis, exclusio. Factus extractio duplex est: tempè *ἐκφυλισια*, & *διτρωσια*. *ἐκφυλισια* est factus ex *Utero* extractio manibus ut plurimum, rarius instrumentis, in hunc finem fabricatis, instituta. *διτρωσια* verò est difficilis factus exclusio, modò à vitio maris, modò embryonis, modò imperitæ obstertrices dependens. Et sanè Medicus harum rerum acquiritur debet habere scientiam; sæpius enim contingit, ut Parturientibus consilio suo succurrere debeat, imprimis dum imperitæ Obstertrices, quarum in magnis etiam Civitatibus multæ sunt, opus habent, ut, quid in gravioribus circumstantiis agendum sit, ipsis inculcet. Justus & aptus Parturientis situs felicem successum non mediocriter sublevat. Optimus est, quando femina pedes suos firmo sulcro apponere, & genus semi-flexis, reliquo autem corpore, non nihil supinato conniti potest. Tan-

dem hoc modo fit Partus operatio, hæc etiam quæ vulgò & improprie *Naturalis* appellatur. Emissâ urinâ, Parturiens vel lucto vel peculiari fellæ imponitur: *Obstetrix* (vel *Chirurgus*) manu dextrâ, vel, si hæc non sufficiat, sinistrâ simul, caput fœtus, facie ad Coccigem versâ, apprehendit; & illud subsequitur corpus. Post Partum, & illicò, ligatura duplex adhibenda est in funiculo umbilicali, nempe versùs infantem & versùs Placentam. Illud Domini de Deventer consilium.

V.

PARTUM verum esse morbum, experientia & ratio comprobant. Actio enim non est *naturalis*; ubi dolor, Partus, ille etiam qui *naturalis* vulgò dicitur, nunquam est sine dolore. Dolor crudelissimè est omnium ferè morborum symptoma. Dico ferè; nam in Apoplexiâ, v. g. quando supervenit dolor, tunc optimè signum. Vidimus in Graviditatis initio, progressu, & fine veri morbi adesse signa & symptomata. Imò, Partus morbis acutis pejor est: morborum acutorum terminus, vel sanitas, vel mors; at Partus sæpissimè est chronici morbi causa, & etiam plurimum morborum origo. Lochia retenta, Lac nimis abundans, vel hujus egressus impeditio, omnis speciei morbos generant. Si velit mater hos vitare morbos, infantem nutriet; *Lex Naturalis* (quæ nihil aliud est quam *Humanitas*) illis illud dat præceptum. Tandem plurima pars mulierum in Partu perit, nisi Partus operatio rectè fuerit adhibita.

Ergo in omni Partu, Operatio Chirurgica.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI

M. Joannes-Carolus DE-
SESSARZ, utriusque
Pharmaciae Professor de-
signatus.

M. Joannes-Baptista LAN-
GLOIS.

M. Raymundus DE LA
RIVIERE.

M. Ludovicus - Henricus
BOURDELIN.

M. Henricus RAIMOND,
Regis exercituum in Insulâ
Corsicâ Medicus.

M. Paulus-Jacobus MA-
LOUIN, Medicinæ Pro-
fessor Regius, s. Delphini
Medicus ordinarius, &c.

M. Ludovicus - Alexander
CÉZAN.

M. Carolus - Nicolans
D'ESLON.

M. Bernardus DE JUSSIEU
Regi à Consiliis & Secretis,
Regiæ Scientiarum Aca-
demiæ, Regiæque societa-
tis Londinensis socius &
in Horto Regio Botanices
Prædemonstrator.

Proponere Parisiis ALPHONSIUS-VINCENTIUS-LUDOVICUS-ANTONIUS LE ROI,
Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus. A. R. S. H. 1774.
à sextâ ad meridiem.